

Na - uč mě, Ho - spo - di - ne, svým pří - ka - zům!

R.
[Ž 119 (118), 12b]

V původní verzi se odpověď vkládá po 2 verších.

Ž 119 (118)

1. Odvrať mě od ce - sty lži, * uštědři mi svůj zá - kon! R.

2. Neodnímej z mých úst slovo prav - dy, * neboť doufám v tvá roz - hod - nu - tí. R.

3. Ať se obrátí ke mně ti, kdo se tě bo - jí, * kdo zachovávají tvá při - ká - zá - ní! R.

4. Nechť je mé srdce dokonalé v tvých pří - ka - zech, * abych se nemusil han - bit. R.

5. Bezbožníci na mě číhají, aby mě za - hu - bi - li, * já však dávám pozor na tvá při - ká - zá - ní. R.

6. Neuchyluji se od tvých roz - hod - nu - tí, * protože tys mě po - u - čil. R.